

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת וישב – הנוכה

בס"ד, עש"ק פרשת וישב
כ"ה כסלו תשפ"א – שנה י"ב גליון תקל"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ש"ש	ר"ת
ירושלים	4:00	5:54
בני ברק	4:14	5:49
ניו יורק	4:14	5:44
מונטריאל	3:58	5:29

מבתיים חודש. מולד טבת: ליל שלישי טעם 1:51 2: הלוקים

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אַלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רַעְיָה אֶת אֶחָיו בְּעָאן

וְהוּא נֶעַר אֶת בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת בְּנֵי זַלְפָּה נְשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רַעְיָה אֶל אֲבִיהֶם (לוי ב).

ומזולזלין בבני השפחות לקרותן עבדים, וחשודים על העריות. הכוונה בזה שהרי יוסף היה לו חלק עם יעקב אביו בתיקון הג' עבירות ע"ז ש"ד וג"ע, כי הוא משורש אחד כנ"ל, לזה דיבר עליהם על שלשה דברים האלו כדי לתקנם, כי אוכלין אבר מן החי, הוא נגד ש"ד, ומזולזלין בבני השפחות לקרותן עבדים, הוא נגד חטא ע"ז, כי הרי כולם עבדים להקב"ה ולא לזולתו. וחשודים על העריות נגד חטא ג"ע.

וזזהו כוונת חז"ל שביקש יעקב לישב בשלוה, היינו שיוכל לתקן חלקו מחטא אדה"ר בשלימות, ולכן קפץ עליו רוגזו של יוסף, כי יוסף הצדיק לא תיקן עוד חלקו, כי הרי יעקב ויוסף הם משורש אחד, ושניהם צריכים לתקן חלק החטא של ג"ע מאדה"ר, ולכן ירד יוסף במצרים שהיא 'ערות הארץ' (לקמן מב ט) מקום ושורש הטומאה, כדי לתקן בשלימות את ג"ע של חטא אדה"ר, שנתפזרו שם מניצוצין שלו במצרים. וזהו אמרו וזהו נער את בני בלחה ואת בני זלפה' היינו כי נער בגי' ש"ך, וכן בהצטרף יוס"ף עם תיבות בלח"ה זלפ"ה, הוא בנימטריא נע"ר, לרמז שמדריגת יוסף עם מדריגת בני בלחה הם אחד לתקן את הש"ך ניצוצין שנתפזרו במצרים.

ולזה ירדו בני יעקב בגלות בארץ מצרים כדי לעלות הניצוצין של אדה"ר מה שנפלו שם, כמו שמבואר בכתבי מרן האר"י ל' בשער הבוונות (דרושי הפסח ד"א) עד שנודככו ונצדפו 'כצרך הכסף' (תהלים סו י) ופסקה זוהמתן מחטא אדה"ר (שבת קמז.), ועי"ז זכו לקבלת התורה.

רעוא דרעיון תשע"ב לפ"ק

אדום, אבל יעקב מטתו שלימה כל בניו צדיקים.

והביאור בכל זה יש לומר, שמבואר בזוה"ק (ח"ג ק"א): שאדה"ר עבר על ג' עבירות ע"ז ג"ע וש"ד, וכל אחד מהאבות הקדושים תיקנו חלק מהחטאים האלו, שאברהם תיקן ע"ז, ויצחק תיקן ש"ד, ויעקב תיקן ג"ע.

אבל מכל מקום רואים שאצל אברהם ויצחק לא היה התיקון בשלימות, כי אצל ישמעאל בנו של אברהם כתוב 'ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק' (כא ט), ופירש שם רש"י לשון ע"א, כמו שנאמר 'ויקומו לצחק' (שמות לב ו). היינו שלא היה התיקון בשלימות מה שהיה צריך אברהם לתקן את החלק ע"ז של אדה"ר. וכן אצל יצחק ג"כ לא היה התיקון בשלימות בענין חטא ש"ד של אדה"ר, כי הרי יצא ממנו עשו שכתוב עליו 'והוא עיף' (כה כט) ופירש שם רש"י ברציחה, כמה דתימא (ירמיה ד לא) 'כי עיפה נפשי להורגים'.

וזזהו כוונת חז"ל שאצל אברהם ויצחק לא היו מטתם שלימה, כי לא תיקנו בשלימות חלקם מחטא אדה"ר, משא"כ אצל יעקב אביו היה מטתו שלימה שכולם היו צדיקים, ובפרט מה שרואים אצל יוסף הצדיק שהיה שלם בענין ג"ע באשת פוטיפר.

וזנה איתא בזוה"ק (ח"א קסג): יעקב איהו תושבחה דאבהו, ואיהו כללא דכלהו. היינו שהוא היה צריך להשלים ג"כ תיקונו של אברהם ויצחק שהם ע"ז ש"ד.

וזזהו שפירש רש"י 'את דבתם רעה' כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה היה מגיד לאביו, שהיו אוכלין אבר מן החי,

כבר עמדו המפרשים למה תלה הכתוב תולדות יעקב רק ביוסף, ולא בשאר השבטים. ורש"י ז"ל פירש, מפני כמה דברים, אחת, שכל עצמו של יעקב לא עבד אצל לבן אלא ברחל, ושהיה זיו איקונין של יוסף דומה לו, וכל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף וכו'.

וכן איתא בזוה"ק (וישב קפב): שיוסף הוא בחינת מילוי הוא"ו של יעקב אביו שהוא בחינת ו' משם הוי"ה, וז"ל: 'אלה תולדות יעקב יוסף' כמה דאתמר דכל דיוקנא דיעקב הוה ביה ביוסף, וכל מה דאירע להאי אירע להאי, ותרווייהו כחדא אזלי. ודא הוא רזא דאת ו"ז דאזלי תרווייהו כחדא, בנין דאינון רזא חדא ודיוקנא חדא. ופירש אא"ז הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרגא זלה"ה בספה"ק דמשק אליעזר וז"ל: היינו שכמו שיעקב הוא ת"ת בחינת ו', ה"ה יוסף הוא בחינת ו' זעירא שהוא יסוד צדיק שלו עיי"ש.

ועוד פירש שם רש"י וז"ל: ועוד נדרש בו, 'וישב' ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישב בשלוה, אומר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב, אלא שמבקשים לישב בשלוה בעוה"ז. וכבר עמדו בזה המפרשים מהו כוונת יעקב לישב בשלוה בעוה"ז עולם חולף והולך, ולמה באמת לא נתקבל רצונו, הרי מקרא מלא כתוב 'רצון יראיו יעשה' (תהלים קמה יט).

ועוד צריך לדעת מה שאיתא במדרש (ויק"ר לו ה) וז"ל: למה נאמר ביעקב אף, ע"י שהיתה מטתו של יעקב שלימה לפניו, אבל אצל אברהם יצא ממנו ישמעאל וכל בני קטורה, ומיצחק יצא ממנו עשו וכל אלופי

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו ז"ע

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אַבְיוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן (לו א)

ר"ל לפי שראה יעקב שהוא נשאר יחיד בעולם אחר פטירת יצחק אביו ע"ה, והיה מתירא משיבת הבלי הגשם עוה"ז, שהתגברות הרע הוא מאוד, ולא היה יודע מה לעשות איזה תיקון שיצא מספק קליפת נוגה, לזה נתיישב בארץ מגורי אביו כלומר אביו הוא אבינו שבשמים שמגורו והתלכשותו וישיבתו כביכול הוא בתורה בעוה"ז, כנודע שכל התורה הקדושה היא שמותיו של הקב"ה (וזהר ח"ב קכד).

ואף שיעקב היה עוד קודם מתן תורה, אעפ"כ ידוע הוא שאבות הקדושים ג"כ למדו תורה, ובפרט יעקב אע"ה היה לומד כל ימיו אצל שם ועבר כנודע מרז"ל, לזה היה נתיישב בישוב זה שהקב"ה יושב שם שהיא התורה הקדושה, ששם הוא מגורי אביו אבינו שבשמים, ובוה בודאי יצא מספק קליפת נוגה, לזה מרמז ג"כ שאמר הכתוב הקדוש בארץ כנען שדרכו של הבלי עוה"ז הוא דייקא ישות ורמות רוח המטונף, עבור זה היה מקשר בתורה הקדושה ששם יושב הקב"ה ג"כ, וזהו בארץ כנען בהכנעה ושפלות הרוח כדרך הקדושה כמו משה רבינו ע"ה.

בן ביתי ח"ה דף 10. מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מַרְחֵק וּבְטָרֵם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהַמְיִתּוֹ (לו יח)

פרש"י וז"ל: אותו כמו אתו, עמו, כלומר אליו. ודבריו צריכין ביאור ופירוש, ולדעתי נראה בסיעתא דשמיא, היינו 'אתו' מלשון אות ברית קודש, כי הוא עשה הכנה במצרים לקדושת היסוד לכל אחד ואחד מהשבטים, וזה 'כמו אתו' היינו שאצל יוסף נאמר במצרים שהיה 'הוי"ה אתו' (ל טז כג). 'עמו' היינו שאצל משה בקריעת ים סוף נאמר 'ויקח משה את עצמות יוסף עמו' (שמות יג יג), כי ע"י קדושת יוסף היתה הנם של קריעת ים סוף, כדאיתא במדרש (ב"ר 10) על הפסוק 'הים ראה ויגום' (תהלים קד ג), מה ראה ארוננו של יוסף ראה. 'אליו' ר"ת א'נכי ו'לא יהיה לך', בשעת קבלת התורה ג"כ נתנה להם לישראל ע"י ברית מילה קדושת יוסף ברית תורה. ובוה אמרתי לפרש מש"כ 'יורד ה' על הר סיני' (שמות יב ב) כי כאשר מצרפים מספר שם הוי"ה לאתון סיני" הם מספר יוס"ף.

פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלְחוּ מִיָּדָם וַיֹּאמְרוּ לֹא נִכְנְנוּ נַפְשׁ (לו כא)

אפשר לומר ולרמז קצת כדי להבין את הפסוק הזה, כי איתא בחכמו"ל (בבא בתרא קכג:) כי זרעו של עמלק ועשו אין נופלים אלא בזרעו של יוסף, וזה נראה לי לפרש את הפסוק בתהלים (קכו ו) 'בא יבא ברנה נושא אלמתי' כידוע בחז"ל (סוכה נב:) כי משיח בן יוסף עם משיח בן דוד יבוא לגאלנו, וזה שאנו מבקשין 'בא יבא ברנה' שלא יהיה צרות גדולות כל כך כמו שיש עתה בעוונותינו הרבים רק ברנה יבוא, 'נושא אלמותי' הוא משיח בן יוסף בחינת 'זהנה קמה אלמתי' (לקמן לו ז) שבחלום יוסף. ואיתא ג"כ בספרים הקדושים (לקו"ת זכריה) בכלל, ובספר הקדוש זרע קודש (פרשת וירא) מרבינו הקדוש רבי נפתלי צבי מראפשיץ וצללה"ה וזיע"א בפרט, וכבר כתבתי מזה כמה פעמים, שבעת שיהיה הגאולה העתידה או יהיה השם הוי"ה יהי"ה, ואם יחוד שם אדני"ה הוא צ"ה כמנין יפ"ה.

וזה שאמר הפסוק וישמע ראוּבֵן וַיִּצְלְחוּ מִיָּדָם מידם עם הכולל בגימטריא יפ"ה, שראובן ידע שרק ע"י זרעו של יוסף משיח בן יוסף יהיה הגאולה העתידה, ואז יהיה היחוד יפ"ה, ולכן אמר לא נכננו נפש חו"ש, שאם חו"ש יהיה כמו שהם אומרים לעשות, אז לא יהיה חו"ש הגאולה. השם יתברך יעזור לנו ישועה בקרוב, ונזכה לבא יבא ברנה נושא אלמותי.

מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

עטרת חכמים

עינונים וביאורים מרבתינו ז"ע

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רְעָה אֶל אֲבִיהֶם (לו ב)

הענין היה בדקות, כי מרן הריב"ש מוב ראה אחד שחילל שבת ונתיירא לנפשו, כי אמר כשרואין עוברין לאיש ישראלי איזה עבירה, ידע שיש אצלו שמין מזה. ושאל במתיבתא עלאה מה זה, ואמרו שגם הוא חילל שבת ששימש עצמו עם תלמיד חכם הנקרא שבת, כי הדקות נחשב לצדיק כעבירה חמורה, ועיין מה שכתב בזה בספר מורי דודי צבי לצדיק על זוהר, אלא שיש טעות סופר בדבריו, וצ"ל גזל כתוב על מצחק, והיה גזל גמור כידוע, וגם מבל הוא מבל גמור שאמר לעם הארץ, ואין זה ענינו לכאן, וענין מבל מובא בחרדים, אבל הענין הוא אמת.

ואמר הצדיק רבינו משה הגדול מפשווערסק, כשאדם לובש ארבעה בגדי לבן לשבת, מוחלין לו על כל עוונותיו. ושאל בנו, הרי ראיתי אותך מתפלל מנחה אחר לבישה, ואמרת סלח לנו בבכיה עצומה. והשיב, בזה העולם שהייתי בערב שבת נמחל לי, וכשהלכתי לעולם שלמעלה מזה היה נירשם עלי כמה עונות.

וענין איסור אבר מן החי, כי עיקר אכילה לברר הניצוצין, וכשנחנתך איזה אבר או בשר מן החי כל זמן שהבהמה חיה, אותו ניצוץ שהיה באבר ההוא או בבשר נידבק בשורשו בבעל חי שהוא חי עדיין, אם כן אין שם שום דבר טוב, ונאסור לאכול כמו כל דברים אסורים והטמאים שאי אפשר לברר אותם, וכן בכאן הרע נשאר באבר, והטוב שהוא משורש חי נדבק בשורשו החי א"כ הרי הוא ממא, וידוע (וזהר חדש כ טשא) שהשבטים היו בעלמא דנוקבא, ויוסף בעלמא דדכורא, והם אירע להם שאכלו אכילה כשירה בלי כוונה, ובעלמא דדכורא היה נחשב להם כאבר מן החי, והוא ראה בעולמו שנרשם עליהם אבר מן החי. וכיוצא בזה מה שאמר מזולזין בבני השפחות וחשוּדוּן על העריות, הכל היה בדקות ובעולם של יוסף נרשום עליהם עבירות אלו, ויוסף אמר לאביו הענין כמות שהוא כדי להוכיח אותם שיהיו במצות, וזה מותר ואין בו לשון הרע בזה כלל.

ואם תקשה לך מפני מה לא ראה יעקב, הרי יעקב יותר למעלה מיוסף. הענין, אמר הקדוש רבי מיכל מזלמטשוב בשם רבו מובהק מרן הקדוש הריב"ש מוב שמיום שרמה עשו את יצחק, גרם שאין שום צדיק יוכל לראות על בנו שום דבר רע, וכך היה בכאן יוסף ראה בעולמו נכתב עליהם אבר מן החי, על שאין אוכלים ככוונה להעלות הטוב ונדבק בהם הרע, ובעולמו של יוסף נחשב להם כאבר מן החי, וכן עריות היו בדקות גדול, וסיפר לאביו שיוכח אותם ואין בזה לשון הרע, כמעשה דחייא בר רב עם רב הונא (ערכין 101), וכך הוא האמת, ויוסף חטא בזה בדקות שהיה לו לדון אותם לכף זכות.

זהר ח"ה ח"ב דף שפה: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו ז"ע

על ידי היחוד ג"ר דחנוכה נמתקין כל הדינים ומשבית כל המקטרגים

וכשתצרף שלשה הוי"ה פשוטה עם בש"ן הנ"ל מספרו למגש"י, והוא סוד לגולן בבשן למגש"י שכל האורת אלו מתגלגל בעת התגברות המקטרגים, כמו בימי חשמונאי בימי חנוכה כי גולן בני חנוכה, שאז נתגלו אורת אלו להמתקות הדינים. וזר זה לעולם קיים בימי הגלות (במדב"ר 101) להגן מכל המקטרגים סוד למגש"י.

נוצר הסד' פ"ה מ"ב מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

והמתקתן בסוד ג"ר, העולה הוי"ה אהי"ה, הוי"ה אלהים, הוי"ה אדני, הוי"ה אדני, הידוע מכוונת נר שבת וחנוכה (פע"ח שער השבת פ"ה. ושער חנוכה פ"ד). וכשתמלא שלשה הוי"ה בסוד ע"ב ס"ג מ"ה, ע"ב אהי"ה, ס"ג אלהים, מ"ה אדני, יהיה מספרו בש"ן, המתקות מצולת ים, כמעט 'מכש"ן' אשכ אשכ מצולת ים' (תהלים סח כג).

גולן פִּשְׁטָן לְמַגְשֵׁי (דברים ד מג), סוד 'בשן' המתקה של 'מצולת ים' (מיכה ז י) המבואר ביחוד תשלך של ראש השנה (פע"ח שער השופר פ"ה), בסוד אלהים אהי"ה אדני, 'אתה תשופנו עק"ב' (בראשית ג טו) ג' שמות הנ"ל בני עק"ב, שמשם יונקים כל המקטרגים, ממדת 'אלפ"ם' שהוא נגד מצולת ים, שמות המתחלין באל"ף.

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמורנא זי"ע

בענין נוסח וכל 'מצות' שמנת ימי חנוכה

ואעפ"כ התוספת שמוסיפין עליהם אף על פי שניכרין ומופרשין לעצמן הן נתפסין בקדושת הבכורים כיון שהוסיפום להידור מצוה, וא"כ ה"נ דכותה. ואין זה דומה למ"ש שאין למדים לדברי סופרים מדברי תורה, דהכא לא הוי אלא גילוי מלתא בעלמא, ומסתמא הכי תקון רבנן, עכ"ל.

וכן הביא הבאר היטב (סימן תרע"ג סק"ב) דבריו להלכה, וראה משנ"ב (סק"ב) ובכח החיים (סק"ב).

מה שהביא ראה שחלה הקדושה בתוספת הביכורים, עיין מלאכת שלמה (בכורים פ"ג מ"א) שהביא בזה מחלוקת אם נתפסים בקדושת גבי אכילת זרים או רק לגבי אכילתן בטהרה, ודעת הרמב"ם שהוא רק לגבי אכילתן בטהרה, וכן נקט רבינו בפני זקן שם כדעת הרמב"ם, ע"ש.

בספר דעת תורה (סימן תרע"ג סעיף א) תמה על דברי הגן המלך שלא הביא ראה מדברי תר"י (בכרות פ"א) לענין תוספת שבת, שכתב שם בשם ר"י מאורליאנש שאע"פ שתוספת שבת די בכל שהוא, מ"מ אם מוסיף הרבה אסור לעשות בו שום דבר כמו בתוספת כ"ש, וכיוצא בזה אמרו לענין תרומה שאע"פ שחטה אחת פוטרת כל הכרי מ"מ אם תרם הרבה הכל דיינין להו תרומה ותירך שם, דשאני התם דנעשה בפעם אחת תרומה משא"כ הכא דלאחר שהדליק נר המחוייב מדינת מוסיף ההידור, וי"ל דבכה"ג לא חל איסור השתמשות על הנוספים משום הידור, ולכן הביא ראה מביכורים, ע"ש.

בתשובות רע"א (תניניא סימן יג) פסק שאם שכח ביום השמיני לברך על הנר הראשון מברך על הנרות הנוספים, ובא"ד כתב טעם לזה, דאין לומר כיון דמדינת נר איש וביתו ואינך בכלל המהדרים, זה אינו, אלא כיון דרצונו להיות מהמהדרין כוונתו שלא לצאת בשל זה המדליק, וממילא מחוייב מדינת, ע"ש.

הרי מדבריו משמע שעל שאר הנרות אינו כבר מדין מהדרין אלא מדינת הוא, לכן אסור להשתמש בהן. ועי' בפמ"ג (סימן תרע"א משב"ז סק"א) ושע"ת (סימן תרע"א סק"א).

ומבאר רבינו מאי כוונת הנוסח וכל 'מצות' שמונת ימי חנוכה, וז"ל: **אלא הענין כוונתו בא להשמיענו, שלא תאמר שדוקא נר אחד בכל לילה קדוש, שזה הוא עיקר המצוה. ולזה בא לפרש וכל מיני 'מצות' שיש בימי חנוכה, שזה מדליק נר איש וביתו בלבד** (שבת כ"א), וזה **מדליק נר לכל אחד ואחד** [המהדרין], וזה מוסיף והולך [המהדרין מן המהדרין כדעת ב"ה], וזה מדליק שמונים [נרות]. כדעת הרמב"ם (פ"ד מחנוכה ה"ב) כיצד הרי שהיו אנשי הבית עשרה, בלילה הראשון מדליק עשרה נרות, ובליל שני עשרים, ובליל שלישי שלשים, עד שנמצא מדליק בליל שמיני שמונים נרות.

וכל מיני מנהגים אלו, הכל בכלל 'מצות' שמונת ימי חנוכה. וכל מצות של המהדרין, והמהדרין מן המהדרין, וכל אחד מבני ביתו מדליק ומוסיף, כל אלו הם בכלל 'כל מצות' שמונת ימי חנוכה', והם קדש ואין לנו רשות להשתמש.

ומוסיף רבינו לומר אבל אם חידש לעצמו ענין אחר שאינו בכלל מצות שמנת ימי חנוכה שקבלנו הלכות מצות, כגון שמדליק בכל יום שמונה [נרות], אזי לא יתקדש כלל. אף על פי שנתקדש גם היות מן החיוב העיקרי שהוא נר בכל לילה, אבל לא יתקדש אלא מה שבכלל מיני של מצות שמנת ימי חנוכה שקבלנו מאנשי כנסת הגדולה. אבל אם בא להוסיף מדעתו נרות לשם מצות חנוכה, אין בהם שום קדושה, והם חול, ורשות להשתמש בהם, עכ"ל.

מה שכתב רבינו שכל אלו הם קדש ואין לנו רשות להשתמש. כ"כ בספר גן המלך (סימן מב, למחר"א הל"ז) שכתב, כיון דעיקר חיוב נר חנוכה הוי נר איש וביתו בכל לילה, רק שהמהדרין [מן המהדרין] מוסיפין בכל לילה נר אחת, א"כ קס"ד לומר שאין איסור להשתמש בנר חנוכה רק בנר שמדליקין בה בראשונה שבאה למצות נר חנוכה, אבל כל הנך דמוספי לית בהו איסורא, מ"מ נראה להחמיר דכל מאי דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון. ודכותה אשכחן בבכורים (פ"ג מ"א, וברמב"ם פ"ב ה"יח) שאין אסור משום בכורים אלא פירות שביכרו בלבד,

נהגו לומר אחרי הדלקת הנרות הפזמון 'הנרות הללו, ומקורו טהור ממסכת סופרים (פ"ב ה"ו), וכן כתב הרא"ש (שבת פ"ב סימן ח) ושמעתי שרבינו מאיר ז"ל היה אומר אותו. וכן הוא בתשובות מהר"מ מרוטנבורג (דפוס פראג סימן סו) ובהגהות מיימוניות (חנוכה פ"ג אות ב) ובתשב"ץ קטן (סימן תקע"ט) ובהגהות מרדכי (שבת סימן תרסח) ובטור ושו"ע (סימן תרע"ג).

בענין הנוסח ב'הנרות הללו' רבו הנוסחאות בזה, רבינו ב'היכל הברכה' (דברים ז) מתמקד על הנוסח 'וכל 'מצות' שמונת ימי חנוכה', דכן נמצא בנוסח הראשונים, והם במסכת סופרים (ש"ס), וברא"ש (ש"ס), ובלבוש (סימן תרע"ג ס"ד), ובלקט יוסר (ח"א א"ח עמוד קב ע"ג א), ובקיצור פסקי הרא"ש (ש"ס) לרבינו יעקב בעל הטורים, בכל אלו הגירסא וכל 'מצות' שמנת ימי חנוכה. וכן בדפוסים הראשונים בטור (סימן תרע"ג) כתוב 'מצות', וכן מסתבר כמש"כ בקיצור פסקי הרא"ש. [בספר אמרכל הגירסא וכל שמונת ימי מצות חנוכה].

ומקודם מתמיה רבינו על נוסח זה וכתב וז"ל: **מה שאנחנו נוהגין לאמרו, ונמצא בנוסח הראשונים 'הנרות הללו אנחנו מדליקין וכו', וכל 'מצות' שמנת ימי חנוכה הנרות הללו קדש הם', והוא לשון מתמיה הרבה, ילאה כל מעיין להבין כוונתו ומירושו.** עכ"ל. וכונתו דהרי כל שמונת ימי חנוכה הוא רק מצוה אחת והוא נר חנוכה. ומוסיף רבינו לומר, שטעם זה יש שהגיה ומחך תיבת 'מצות' מספרי הראשונים, ולא העלו ארוכה בזה כלל, כי מה בא לחדש שכל שמונה [ימים] הנרות קדש, מה [ואיזה] חילוק [יש] בין [יום] ראשון [ליום] שמיני [שבא להדגיש שכל השמונה ימים הנרות קודש, הרי פשוט שכל יום מימי חנוכה הנרות קודש].

וכוונתו להמגיה בספרי הראשונים הוא הגר"א על מסכת סופרים (ש"ס) שמחך תיבת 'מצות'. [ופלא מדוע לא הגיה ומחך ג"כ ברא"ש (ש"ס)]. או שכוונתו לאלוה רבה (סימן תרע"ג סק"ח) שכתב וראיתי בהרא"ש (ש"ס) שכתב וכל 'מצות' שמנת וכו', ופשוט שטעות סופר הוא שהרי ליתא באבודרחה (סדר תפלות חנוכה), וכן בטור וכל פוסקים ליתא תיבת 'מצות', ע"כ. [לפי מש"כ לעיל מהטור איתא בנוסחו תיבת 'מצות']!

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הענין והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכם (לו יד). פרש"י, מקום מוכן לפורעניות וכו'.

שם, ונסע לדרך עד שגא לכפר הנ"ל, אז הלכו לפגש אצל אחד מאנשי שלומו. וטעמו שם אינה משקה והלכו לדרך, ונתנו שבת להשם ויתבדך אשר עזר לו שנסע בשלום, וזה היה ביום רביעי.

והנה דרכו בקדש של רבנו היה בימי הקנין, והתפלל ערב שבת קדש במקדש האפשרי, וכמה פעמים כשגאו לשבת חסידיו על שבת קדש באו כשקבר אחו רבנו באמצע קבלת שבת קדש. והנה בערב שבת קדש זו כשגא רבנו לבית המדרש שלו קדם מנחה, לקח הטלית על כתפו והלך אנה ואנה, ומקומו היה בקרן מזרחית פגונית, ורגו הרב הקדוש רבי אליעזר צבי זי"ע, עמד בגזית השני, ובא רבנו עד לבנו, ואמר: הסיקר ניקאלאיי אמר, שעדן לא נולד החי שניגע לו, ונעשה תפארת להשתטף בצניעות, והתחיל להתפלל ברשפי אש כדרכו. והעולם ששמעו זאת תמהו איש אל רעהו, כי לא היה דרכו כן, ובפרט קדם הנקסת שבת קדש בעטיפת הטלית. וכמו שעה באו כמה גלילות עם חסידים מדקאהביטש, וספרו שהרב הקדוש רבי אשר מקסטאלין בא לשם ביום חמישי, ושקב לו חיים שם, ואז הבינו את רוח קדשו של רבנו מה שאמר להם, ומה שהפציר בו לטע עמו.

כתבי שם

ואחד, והשיב לו שאינו יודע, והשיב לו הרב הקדוש מקארלין שלא יניח אותו עד אשר יגלה לו, ואחר כמה הפצרות התחיל רבנו לומר לו, ועל כל אחת ואחת כןך פתקא, ונרשם עליה סגלתו. ובתוכה היתה אחת שהשיב לו רבנו: זאת אינני יודע, אמר לו הרב הקדוש מקארלין: לא יועיל לכבוד קדשתי כלום, עד אשר תאמרו לי גם זאת, ומחמת שאין מקרבין לגדול הכרח רבנו לגלות לו, ואמר שנה הוא שמונת השמאה רחמנא ליצלו, ואמר לו סגלתו.

ואחר כך שאל רבנו את הרב הקדוש מקארלין, מתי ישע כבוד תורתו לדרך, והשיב לו ביום מחר, ואז היתה רחמנא ליצלו החולאת הידוע, לא עלינו, שולטת, ובקש רבנו שישע עמו ביחד, ובעבר השם יתבדך יעבר הכל בשלום, והשיב לו הרבי מקסטאלין שחסר לו ענין אלה רובלכסוף להוצאות הדת, והבטיח לו אחד מנגידי עיר דקאהביטש להביא לו ביום המחרת, אבל רבנו הפציר בו מאד עד שבכה, שישע עמו בצותא דתא, ולא הועיל. ונסע רבנו לדרך לבד, וצנה לכל הנלוים אליו שנסעו בכמה גלילות עמו, שלא יעמדו בעיר דקאהביטש, עד אינה כפר שהוא כמו פקסה וחצי לפני קאמרנא, לנד הפעון החולך שם, ולא יטעמו בשום מקום בכל הדת הנ"ל. והוא ונגיו נסעו דרך העיר, ונעמד לפני הרב אב"ד דקהלת קדש דקאהביטש על רבע שעה, ולא טעם כלום

שמעתי מקבד קדשת אדמו"ר כבוד דודי הרב הקדוש רבי אליעזר צבי מקאמרנא זללה"ה, וכן שמעתי כמה פעמים מקבד קדשת אדמו"ר הרב הצדיק רבי אברהם מרדכי קלינבערג ז"ל. שרבנו הגאון הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, היה נוהג לשהות בימי הקנין בעיר המרחה טריסקאוויץ. פעם אחת היה שם ביחד עם הרב הקדוש רבי אשר מקסטאלין זללה"ה, והרב הקדוש הנ"ל היה אצלו, ומחמת חלשתו לא היה יכול רבנו לבוא בתוכה עד יום נסיעתו. וכאשר בא אצלו, נתן לו קויטל עם אדם זהב, ולקח את בנו וחיזו הרב הקדוש רבי ישראל מקסטאלין שהיה אז כבר חמש שנים על זרועו, ובקש ממנו לברכו, וכן עשה ונשקו על מצחו.

ואחר כך התחיל להראות לרבנו פתבי נד יקרים יקרי הערך מתלמידי האר"י ז"ל, ושם היה גם כן הפתב מעשכה תלמידי האר"י ז"ל, שקבלו את הרב הקדוש הרב חיים ויטל ז"ל לרב עליהם, והתמו קלם בהבטחה גמורה, שלא יגלה להם הסוד כמו שעשה הרב חיים ויטל ז"ל לרבנו האר"י ז"ל, אשר מי שנגלה הסודות האלו ישבן לן חיים כפדוע.

ואחר כך הראה לרבנו י"ד קמיעות שהביאה לו זוגתו הרבנית, שנשמה עזר, ומקנה הגאון הקדוש המגיד רבי ישראל מקאונץ ז"ל, ובקש מרבנו שילאמר לו סגלת כל אחד

עטרת החסידות

שיבי אור ימי ההנוכה מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

סוד חנוכה

סוד חנוכה הוד, לחנך הנערים היצרים לקדושה, ולטהר מקדש השם מטומאת הנדה, צלם הרע של יון, ולהדליק נרות בסוד זין הבלים להבת שלהבת, רוח הקודש המעלה מ"י, וסוד נרות נר מצוה ותורה אור, לתקן הצלם הקדוש באור נר, ודי בזה אחי.

'אוצר החיים' נשא לד:

סוד מצות נרות חנוכה

עיקר מצות חנוכה נר אחד, להמשיך אור הכללות הכולל כל השבעה באחדות אחד, ולכן די בנר אחד לכל לילה נר אחד, כי עיקר הוא הכללות, כי שבעה נרות שבעה שמות מ"ב, ששורשן מזין מלכים דמיתו, וחיו בתיקון מלך הדר, שכולל כל השבעה באהבה ובאחדות אחד.

והמהדרין נר לכל אחד מבני הבית, שיתפשט האור בהתפשטות לכל אחד כפי השגתו, כי המהדרין הם הכולל המתפשט, ולכן נר אחד שהרי הוא אור הכולל, ולכל אחד שהרי הוא מתפשט באורו לכל אחד ואחד.

והמהדרין מן המהדרין שהוא הכולל שאינו מתפשט אלא דרך נס, יום ראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך ברזא דאין סוף, כי חנוכה הוא להמשיך בגלות ובליילה תוספת אור מאור א"ס, רזא צדיק עליון, כי בגלות אין שם אלא ספיחין... והיה הנס הזה בהמשכות האור והיחוד למקום חשך ולילה וגלות, שיהיה גם שם תוספת אור, ואור חדש ולא ספיחין.

וזהו חנוכה שבא על אור חדש, שנעשה בכל יום חינוך על דבר חדש, שטועם בכל יום אור חדש בעבודת השם יתברך אשרי להווכה לחזות בנעם ה', ומשורש הכולל שהוא בחינות כתר אין סוף נתחדש ממנו אור חדש לכל המתפשטין ממנו, וזהו המהדרין מן המהדרין.

'היכל הברכה' דברים ז.

אור הגדול

על ידי הדלקת נרות חנוכה ממשכיכם אור הגדול הזה לבתי בראי חצרות קדש, ומגדל האור זה בורחין כל הקליפות והשרים.

'היכל הברכה' דברים ו.

נו"ן שערי בינה

בימי חנוכה, אז הקב"ה ברוב רחמיו מגלה נו"ן שערי בינה להתמקות הדינים, ונר זה לעולם קיים

בימי הגלות להגן מכל המקטריגים.

'נוצר חסד'

מאיר נשמתו

זה יכוין בעת שמדליק נר חנוכה שע"י נרות דקדושה מאיר נשמתו, ומכבה נר דקליפה ורשעים בחשך ידמו (ש"א ב ט).

'נוצר חסד' ו ה

עטרת בעלה

מצות חנוכה הוא עליית הבת לגבי האם להיות עטרת וכתר בעלה, להשביט אויב ומתנקם, כי כן חנוכה הוא שיונקת המלכות מאמא עלאה... ואז כשעולין גבורות המלכות בסוד זכרים, נעשין יהו"ה, עטרת בעלה, בעלה טפל אליה, ומשם בא ביטול הקליפות, והמלכות מאירה משמן הטוב דדיקנא, שכן יש לה עליה עד בחינת רישא דלא אתיידע, כמאן דאריך ריחא... וסוד עליית המלכות לעשות נסים לישראל, מושטת אורה ברוב רחמים ורצון להשפיע כזכר כאב הרחמן. אב הרחמים ימשיך רחמים ורצון ושפע וברכה וחיים על ישראל אמן.

'אוצר החיים' דברים קצא.

חצי שעה

צריך לישב אצל הנרות של חנוכה, אפילו אחר חצי שעה שהוא שיעור הדלקה של נרות חנוכה, והטעם כמו שכתב רבינו אלקי האר"י זלה"ה (בפני"ה שער הברכות פ"ח) שהחסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת אחר התפלה, כדי שיתעכבו המוחין לתו"מ עוד שעה אחת ולא יסתלקו מהרה, כך נראה לי כאן ג"כ אצל מצות נר חנוכה... ראוי ונכון לנהוג ליתן שמן בכלי יותר, כדי שידליקו הנרות יותר מחצי שעה.

'בן ביתי' מקץ

דריידיל

וראיתי מאמנו"ר זלה"ה שהקפיד שלא לשחוק בדריידיל רק פ"א בכל ימי חנוכה, בזמן שישב בסעודת צהרים, וקנה בעד המעות הזה משקה לסעודה זו, אבל יותר מפ"א שייך ליצר הרע ר"ל, וכן אפילו בפ"א הזה אינו ראוי ונכון לשחוק יותר מחצי שעה, והשאר שייך ליצה"ר כנודע למשכיל דקדושה, ואני בעניי לא נהגתי כלל לשחוק בדריידיל, כי עתה מתפשט היצה"ר הזה בשאר ענינים שכיזאצא בזה, לזה קבלתי עלי וכל בניי שלא לשחוק כלל, כי בדור הזה הוא כולו יצה"ר, ובעל נפש דקדושה ירחיק גם מזה, ומכש"כ בשאר שחיקות רעים וד"ל.

'בן ביתי' מקץ

לתקן ז' מלכין קדמאין

ואנחנו מרמזים ומכוונים בשמונה נרות חנוכה לתקן הז' מלכין קדמאין שנפלו ע"י מעשינו הרעים, להחזירם למקומם והאורות שלהם יכנסו לכליהם.

'בן ביתי' מקץ

תשובה

הטעם למה אסור ליהנות מהאור של שמונה ימי חנוכה, כי הם נתקנו כדי שיזכור בר ישראל שצריך לעשות תשובה, ולתקן מה שפגם בשבעה מדות חג"ת נה"מ, ועבודתם ועשייתם הם כדי להעלות למעלה לתקנם, והוא ממש כמו קרבן עולה שהוא כולו כליל לה', וכן אורות של חנוכה הם כולם כליל לה' והבן.

'בן ביתי' מקץ

ערלת הלב

והטעם שבא בימי החשמונאים על ישראל סכנה גדולה כזו, כי לא השגיחו כל כך על ערלת הלב ופגמו בו, ולכן שמונת ימי חנוכה הוא תיקון על ערלת הלב, לזה תיקנו אנשי כנסת הגדולה להודות ולהלל מתוך לב אמת להקב"ה.

'בן ביתי' תרומה

נר לרגלי

כוונת נר חנוכה בא לתקן נר לרגלי בחינת נו"ה

שנקראים רגלים, והוא ע"י 'דבריד' בברכת נר חנוכה ושירות ותשבחות שאומרים בשמנת ימי חנוכה, ועי"ז 'אורי' של הנרות הללו מאיר ליסוד צדיק הנקרא 'בן ביתי' תהלים קיט קה

אור הגאולה

נס חנוכה היה בבית שני המכוון ליצחק, ויצחק אותיות ק"ץ ח"י, המרמז על הקץ אור הגאולה, ח"י ר"ת חיושך י"ון, כי בזכות מצות מילה תהיה הגאולה, ויצחק שהיה הראשון שנימול לשמונה, המתק את יון, לכן נעשה חנוכה שמונה ימים.

'פרי חיים' מקץ

ק"ץ הישועה

ברית בין הבתרים נגזר שעבוד על בני ישראל בארץ מצרים ארבע מאות שנה, ובפועל לא היו יותר ממאתיים ועשר שנה, שלא יכלו להתמהמה אפילו רגע אחד יותר, כי אז לא היו יכולים בשום אופן להגאל יותר, נמצא שחסר ק"ץ שנים, וכל זמן שלא נתקן הק"ץ שנים בעוה"י נמשך הגלות המור והנבזה. והק"ץ שנים נתקן ע"י הדלקת הנרות חנוכה הקדושים כמו שמזמן הפייט וקרב ק"ץ הישועה, נקום נקמת דם עבדך, שבזכות הדלקת הנרות הקדושים בחנוכה יסיימו ויקץ כבר הק"ץ שנים, וינקום דם השפוך הנשפך כמים, דמם של צדיקים וקדושים ישרים וחסידים.

'מעשה שלום' מטות

לקשר הז' מדות לדעת

בגלות יון פגמו בכל השבע המדות ע"י פגם הדעת, שהוא שורש לכל השבע המדות, שהיונים גזרו על להשכיחם תורתך, דעת תורה, ולכך מדליקים שמונה נרות ולא שבע לרמז שהתיקון היה ע"י שקישרו השבע מדות לדעת שהיא המדה השמינית.

'כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א' מקץ תשנ"ט

על הנסים

מה שאומרים בעל הנסים, שמונה לשונות רבת את ריבם וכו', והשמיני הוא יודים ביד עוסקי תורתך' לרמז שצריך לקשר כל השבע מדות לדעת ע"י התהו"ה, שרצו היונים לעקור, וזה שמסיימים וקבעו שמונת ימי חנוכה אלוי' שלא נזכר הנס של פך השמן, רק שקבעו שמונת ימי חנוכה משום שתיקנו כל השבע מדות ע"י הדעת שהוא דעת תורה, וזדים ביד עוסקי תורתך.

'כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א' מקץ תשנ"ט

מוסדות קאמרנא בארה"ק

מסעות חסידים
אבותיהם

מסעות חסידים
אבותיהם

והדליקו נרות בחצרות קדש

הנגו להודיע לכל קהל הקודש
שהדלקת הנרות שע"י
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
כל ערב בביתו נאור קודש
ארזי הבירה 45
בשעה 6:00

סעודת מצוה ועריכת השולחן
הטהור תתקיים ביום המשי
ליל זאת חנוכה בשעה 8:30
בהיכל בית המדרש הגדול
בשירה ובזמרה בתופים ובמחולות
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסך
ועל נפלאותיך

ניתן להתערך על זמן ההדלקה
בקול קאמרנא 074-7962080

מוסדות קאמרנא בארה"ק

מסעות חסידים
אבותיהם

מסעות חסידים
אבותיהם

ומשפע מצות תפילין

בלב מלא רגש גיל והודוה, ברינה
ובשמחה ובחרדת קודש. נשגב מלא
הטנא ברכות מאלופות, קדם עטרת
ראשינו ותפארתנו, מאור עינינו,
מורה דרכנו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל שמחת הבר מצוה
לנכדו כמר נחמן נ"י
בן הרה"צ חיים יעקב סאפרין
שליט"א

יהא רעווא שלאילן רבא יתעביד,
לתפארת שושלתא קדישתא, ויזכה
מורינו ורבינו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח
מלא חפניים נחת דקדושתא מתוך
בריות גופא ונהורא מעליא אמן סלה.

הנהלת המוסדות